



ISINULAT NI  
**MARIA ISABEL ALARILLA-ARELLANO**

# TAHAN NA, TAHANAN

IGINUHIT NI **DON M. SALUBAYBA**



Isinalin sa Ingles ni Lawrence L. Ypil



Isang araw, may ibinalita  
sa akin si Nanay.

Ang sabi niya,

“Anak, tayo ay maglilipat-bahay!”

Mas malaki, mas maganda,  
mas magara, mas makulay.

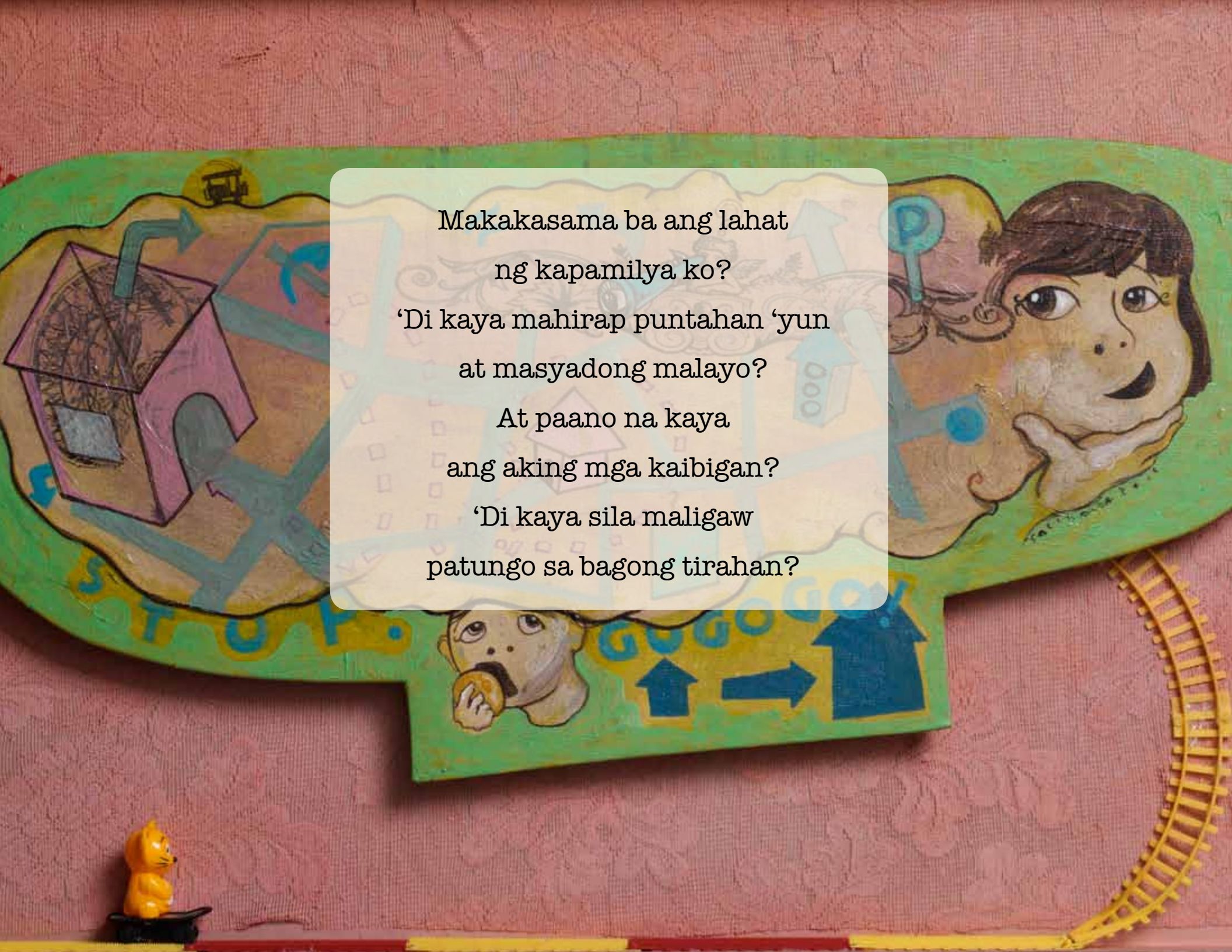
Ganyan daw ang bagong tirahang  
sa amin ay naghihintay.



Wow!  
Ako ay lubhang nasorpresa  
at nagalak.  
Napatalon pa nga ako  
sa tuwa at pumalakpak.  
Naisip ko,  
ito'y isang nakakasabik  
na kabanata;  
Para sa akin  
at sa aming  
malaking pamilya.







Makakasama ba ang lahat  
ng kapamilya ko?  
'Di kaya mahirap puntahan 'yun  
at masyadong malayo?  
At paano na kaya  
ang aking mga kaibigan?  
'Di kaya sila maligaw  
patungo sa bagong tirahan?

May hardin din kaya  
sa aming lilipatan?

Meron din bang  
nakakaaliw na palaruan?

Marami rin kayang lugar  
na puwedeng pasyalan?

Maibibigay ba nito  
lahat ng aming kailangan?



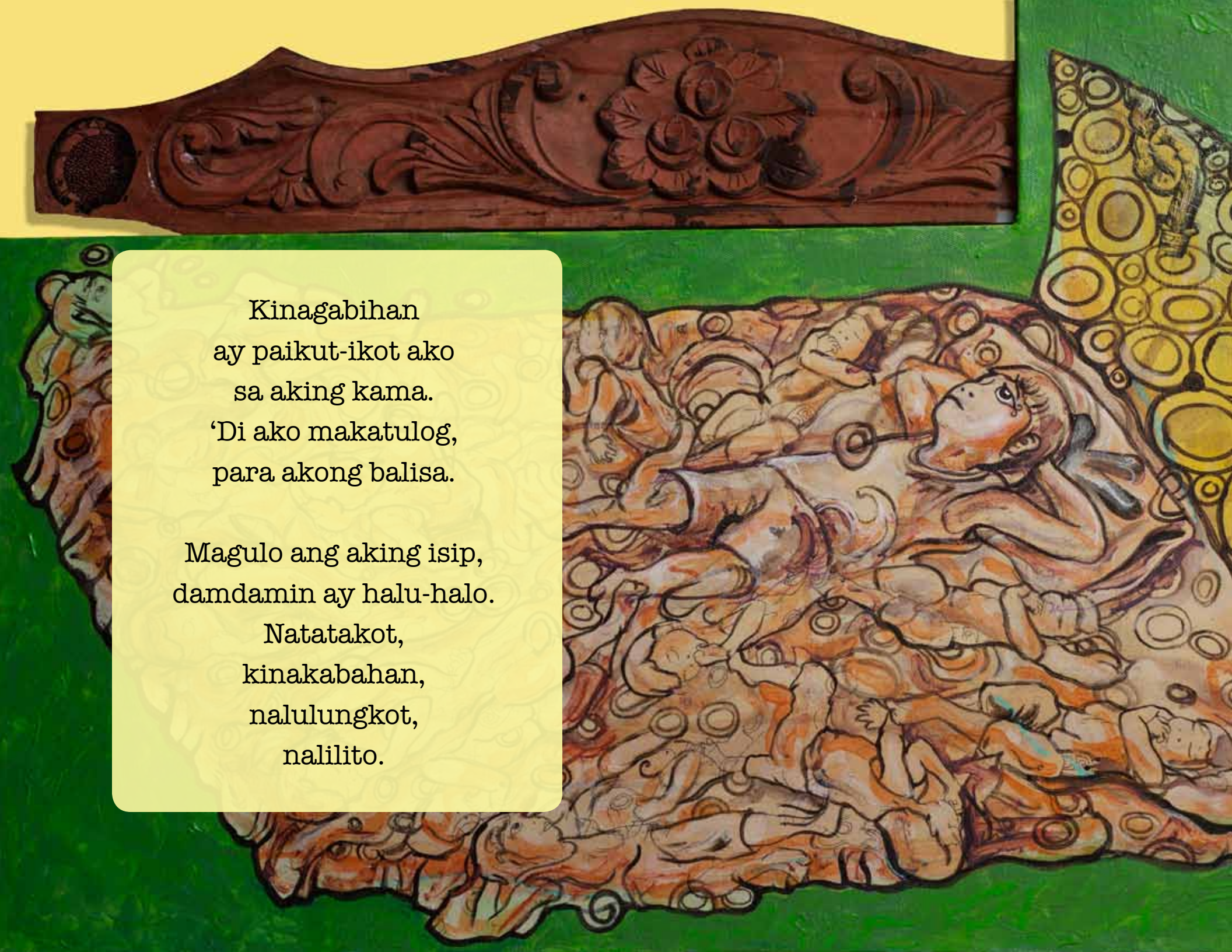


Ilang bagyo na rin  
ang kanyang pinagdaanan.  
Pero ang lahat ng ito  
ay kanyang nalampasan.

Siya ang aming sandigan,  
takbuhan, kanlungan.  
Ah, paano ko ba siya  
magagawang iwanan  
at kalimutan?







Kinagabihan  
ay paikut-ikot ako  
sa aking kama.  
'Di ako makatulog,  
para akong balisa.

Magulo ang aking isip,  
damdamin ay halu-halo.

Natatakot,  
kinakabahan,  
nalulungkot,  
nalilito.



Unti-unti ay bumigat  
ang aking mga mata.

Pagod na utak at puso  
ay gusto nang  
mamahinga.



Pero, teka!  
Ano ba itong nakikita ko?

Ang aming bahay  
ay tila nag-anyong-  
tao!



Kitang-kita ko ang mga patak  
ng luhang nag-uunahan.  
Damang-dama ko ang kanyang  
lubos na kalungkutan.

Niyakap ko siya  
at hinaplos nang marahan.  
Bulong ko sa kanya,  
“Tahan na, Tahanan.”





Alam ko na  
kung ano ang dapat gawin.  
Inaya ko siyang sumama sa akin.  
Sa malayong lugar kami pupunta.

Kung saan hindi kami  
masusundan at makikita.

Kaya't dala-dala ang ilang gamit  
ay aming sinimulan  
Ang paglalakbay kahit di-tiyak  
ang patutunguhan.

Pero 'di pa man kami  
masyadong nakakalayo,  
May pangyayaring gumulat  
sa aming pareho.

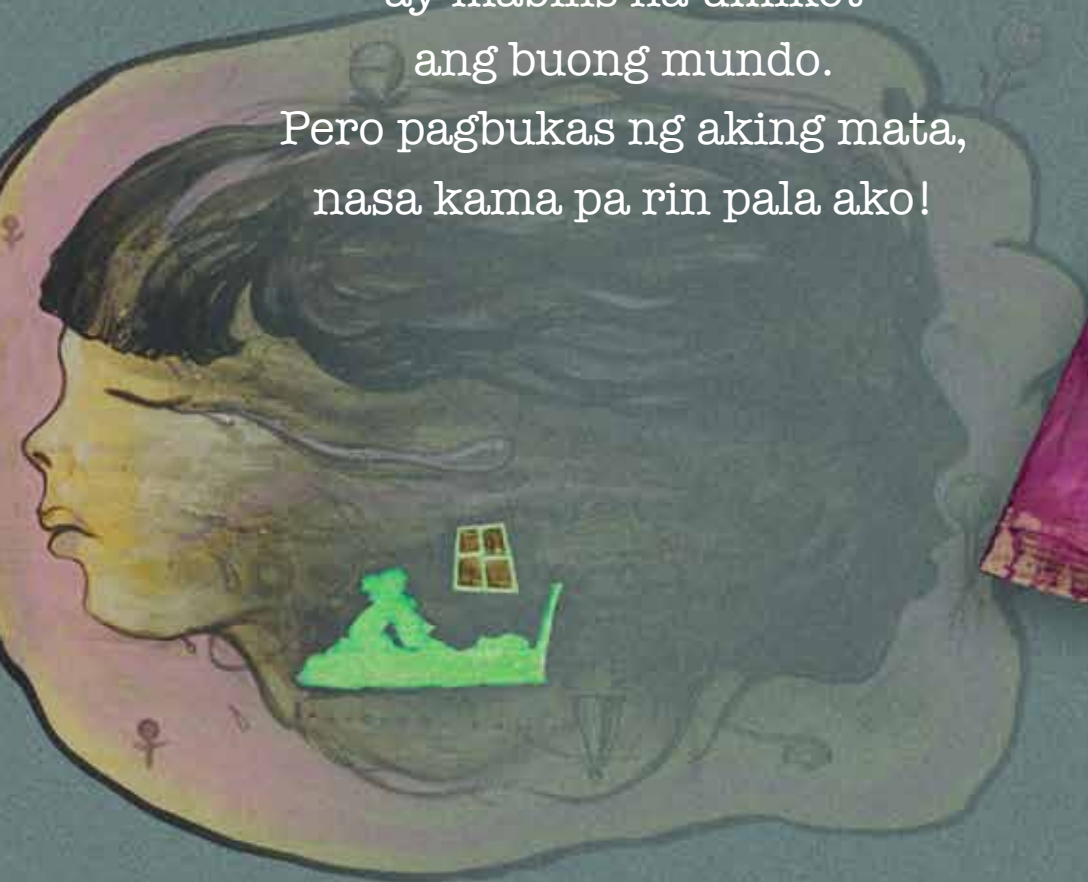




Malakas na hangin  
at malalaking patak ng ulan  
Ang biglang sumalubong  
sa aming daanan.

Nakakatakot  
ang tubig na rumaragasa.  
Kami ay inanod,  
pati na ang aming pag-asa.

Napapikit na lamang ako  
sa sobrang pangamba.  
Hinigpitan ko ang paghawak  
sa tahanang sinisinta.  
Pakiramdam ko  
ay mabilis na umikot  
ang buong mundo.  
Pero pagbukas ng aking mata,  
nasa kama pa rin pala ako!







‘Di ko na napigilan  
ang aking mga luha sa pagtulo.  
Nilapitan naman ako ni Nanay  
at masuyong niyakap ako.

Ang sabi ni Nanay,  
“Sssh. Tahan na, aking Bunso.  
Normal lang naman  
na matakot ka sa pagbabago.

“Pero huwag kang mag-alala  
dahil pangako sa iyo,  
Doon ay magiging  
mas masaya tayo.

Tandaan mo na lagi kong  
hangad ang pinakamaganda,  
Para sa ikabubuti  
ng ating pamilya.”



“Hindi mo naman kailangang  
iwanan o kalimutan,  
Ang masasayang alaala  
nitong ating tahanan.  
Sa halip ay ipunin  
at baunin mo lahat ito,  
Bilang mahalagang bahagi  
ng buhay mo.

“Anak, lagi mo  
rin sanang tatandaan,  
Ang tunay na  
kahulugan ng tahanan.  
Hindi ito isang lugar  
o pisikal na konsepto;  
Ito ay nasa kaibuturan  
ng ating mga puso.”





Napangiti ako  
sa mga salita ni Nanay.  
Mga gintong aral ito  
para sa ating buhay.

Ang tahanan ay dala-dala natin  
saan man tayo mapunta;  
Basta't tunay  
ang ating pagmamahal  
sa isa't isa!



## About the AUTHOR

Maria Isabel “Issa” Alarilla-Arellano wrote “Tahan Na, Tahanan” based on her own experiences, having lived in at least 20 different houses throughout her life. Joining Romeo Forbes Children’s Storywriting Competition for the first time, she considers this book a dream come true.

A graduate of the University of the Philippines, Issa loves to write, especially stories and poems for children. After more than a decade of working as editor-writer of educational magazines, she decided to venture into the advertising world overseas.

She and husband Carlos are presently living in Dubai, UAE.



## About the ARTIST

Don Maralit Salubayba was born in Davao from a Batangueña mother and a father from the Quezon province. He grew up in Laguna, and is married to OJ who is part-Ilongga and part-Ibaloi.

His art background is rooted from the Philippine High School for the Arts in Mt. Makiling and at the University of the Philippines in Diliman. A 2009 Thirteen Artist awardee from the Cultural Center of the Philippines, he has also had numerous exhibitions and residencies locally and abroad.

Don is a proud ‘Tatay’ to Amaya and Elias and a loving ‘Kabiyak’ to his wife.





The Center for Art, New Ventures & Sustainable Development (CANVAS) is a nonprofit organization dedicated to promoting greater awareness and appreciation for Philippine art, culture and the environment.

CANVAS is committed to making our stories accessible and affordable for everyone. You can read, enjoy, download and share digital versions of our books for free at [www.canvas.ph](http://www.canvas.ph).

We enjoy hearing from our readers.

Please feel free to let us know what you think of this book by emailing us at [info@canvas.ph](mailto:info@canvas.ph) or by mail at: CANVAS, No.1 Upsilon Drive Ext., Alpha Village, Diliman, Quezon City, Philippines 1119.

